

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Šrédlové a soudců Mgr. Lucie Králové a Mgr. Soni Burešové ve věci

žalobkyně: **REMA Systém, a.s.**, IČO 64510263
sídlem Budějovická 1667/64, 140 00 Praha 4
zastoupená advokátem JUDr. Radkem Šmerdou, Ph.D.
sídlem Revoluční 1044/23, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2 - Nové Město
za níž jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 - Nové Město

pro zaplacení 500 000 Kč a omluvu,

o odvolání žalovaného proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 9. června 2021,
č. j. **47 C 68/2020 - 367**

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se ve vyhovujícím výroku ve věci samé (výrok I.) **mění** tak, že se **zamítá** žaloba na zaplacení částky 40 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 11. 9. 2020 do zaplacení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudem I. stupně.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Beránková.

III. Žalobkyně je povinna zaplatit žalované náklady odvolacího řízení 600 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem uložil soud I. stupně žalované zaplatit žalobkyni částku 40 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 11. 9. 2020 do zaplacení do 15 dnů od právní moci rozsudku (výrok I.), zamítl žalobu ohledně 460 000 Kč se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 11. 9. 2020 do zaplacení (výrok II.) a uložil žalované nahradit žalobkyni náhradu nákladů řízení 36 119 Kč do 15 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobkyně (výrok III.).
2. Žalobkyně se žalobou z 10. 9. 2020 domáhala po žalované náhrady nemajetkové újmy 400 000 Kč za nezákonné trestní stíhání a 100 000 Kč za nezákonně zajištěné finanční prostředky.
3. Ohledně nároku ve výši 100 000 Kč tvrdila, že bylo rozhodnuto o zajištění peněžních prostředků žalobkyně na bankovních účtech č. [REDAKCE] vedených u ČSOB, na bankovních účtech č. [REDAKCE] a [REDAKCE] a [REDAKCE] vedených u Raiffeisenbank, na každém z účtu až do výše 6 984 640 Kč, a o zajištění nemovitostí žalobkyně, a to pozemku p. č. [REDAKCE] zastavěná plocha a nádvoří včetně na něm stojící stavby: [REDAKCE], zapsané na LV č. [REDAKCE] u k. úřadu pro Plzeňský kraj, Katastrální pracoviště [REDAKCE] (dále jen „Nemovitost“). Následně byla zajištění zrušena. Žalobkyně si na provoz musela půjčovat finanční prostředky. Vydání usnesení o zajištění jejího majetku paralyzovalo její ekonomickou činnost, neboť došlo k zajištění všech bankovních účtů žalobkyně. V důsledku usnesení o zajištění došlo k výpovědi smluv o vedení účtu u ČSOB.
4. Žalovaná navrhla žalobu zamítnout. Žalobkyně u ní nárok uplatnila. Nároku žalobkyně vyhověla ve formě konstatování porušení práva a omluvy, když nezákonným rozhodnutím shledala toliko rozhodnutí o zahájení trestního stíhání. Pokud jde o druhý nárok z nezákonného rozhodnutí o zajištění, dospěla k názoru, že ve věci není dán odpovědnostní titul. Ke zrušení usnesení o zajištění došlo z důvodu, že již nebylo třeba dalšího zajištění.
5. Mezi účastníky nebylo sporu, že žalobkyně u žalované uplatnila svůj nárok na zadostiučinění za nemajetkovou újmu dne 10. 3. 2020. Ze stanoviska žalované z 25. 11. 2020 vyplývá, že žalovaná konstatovala vydání nezákonného rozhodnutí, jímž je usnesení o zahájení trestního stíhání z 15. 3. 2019 a za vydání tohoto rozhodnutí se žalobkyni omluvila.
6. Nesporným byl i průběh trestního řízení vedeného proti žalobkyni.
7. Trestní stíhání žalobkyně bylo zahájeno 15. 3. 2019 a zrušeno usnesením ze dne 4. 9. 2019. Usnesením ze dne 25. 3. 2019 byly zajištěny peněžní prostředky na účtech žalobkyně a její nemovitosti. Žalobkyně podala proti usnesení o zajištění dne 1. 4. 2019 stížnost. Toto zajištění bylo postupně zrušeno usneseními ze dne 24. 4. 2019, 13. 9. 2019 a 5. 11. 2019.
8. V usnesení Vrchního soudu v Olomouci z 5. 11. 2019, č. j. [REDAKCE] jímž bylo po stížnosti žalobkyně zrušeno usnesení policejního orgánu o zajištění peněžních prostředků z 25. 3. 2019 ohledně účtu č. [REDAKCE] je uvedeno, že „...jsou dány zásadní, podstatné pochybnosti o existenci vyššího stupně pravděpodobnosti, že zajištěním peněžních prostředků a nemovitostí byl naplněn smysl ustanovení § 79 g tr. ř., kterým je zajišťovat a následně konfiskovat nejen majetek, který je výnosem z trestné činnosti, ale v případě, že z nejrůznějších důvodů nelze zajistit výnos z trestné činnosti, zajistit a následně konfiskovat ekvivalent takového výnosu...“.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Beránková.

9. Ze smlouvy o zápůjčce z 29. 3. 2019 soud I. stupně zjistil, že společnost D2B GROUP, a.s., IČO 27901751 jako zapůjčitel uzavřela s žalobkyní jakožto vydlužitelem smlouvu o zápůjčce, na jejímž základě se zapůjčitel zavázal poskytnout žalobkyni finanční zápůjčku až do výše 20 000 000 Kč.
10. Z výsledku D [redacted] B [redacted] nar. [redacted] předsedy představenstva žalobkyně, vzal soud I. stupně za prokázané, že žalobkyně při svém podnikání přebírá odpovědnost za konání jiných právnických osob. Žalobkyni byly obstaveny účty, byla nazvána organizovanou skupinou. Po dobu trestního stíhání musela žalobkyně svým klientům neustále stvrzovat, že veškerým svým závazkům dostojí. Celou situaci vnímala jako konkurenční boj. V den, kdy proběhla u žalobkyně domovní prohlídka, se již věc objevila téhož dne v médiích. Půjčka byla žalobkyní poskytnuta společníky jiné společnosti, jejímž společníkem je i svědek. Fungovalo to jako kontokorent, peníze nebyly nikdy převedeny na účty samotné žalobkyně, neboť ty byly zablokované. Žalobkyně své závazky platila včas, dokonce v předstihu. Celou situaci od počátku přisuzovali konkurenčnímu boji a byli překvapeni, kam až se to mohlo vyvinout. Jejich klienti byli na celou kauzu upozorňováni ze strany konkurence. U žalobkyně vládla ponurá, nervózní a vypjatá atmosféra. U Raiffeisenbank má žalobkyně delší finanční historii, více bankovních účtů, na nichž se pohybují peněžní prostředky zhruba ve výši 1 miliardy korun.
11. Z výsledku svědka D [redacted] V [redacted], nar. [redacted] soud I. stupně zjistil, že u žalobkyně pracuje jako [redacted] Vypověděl, že benefity žalobkyně jsou dobrá pověst, důvěra a doporučení, jež se šíří mezi obchodními partnery žalobkyně. Po oznámení trestního stíhání žalobkyně v médiích obdržel spoustu telefonátů od obchodních partnerů žalobkyně stran její situace. Obchodní partneři a klienti se obávali též finanční situace žalobkyně, neboť pokud by žalobkyně neplnila svou poplatkovou povinnost, museli by tak činit právě její klienti. Veškeré rozvojové projekty žalobkyně byly odloženy, věnoval se hlavně krizové komunikaci se zákazníky. Vyhledali agenturu, která jim v této krizové situaci pomáhala. V souvislosti se zajištěním prostředků se žalobkyně dostala do finančních problémů. Dále uvedl, že hned od počátku trestního stíhání žalobkyni volali klienti s tím, že od konkurence dozvěděli, že má žalobkyně problémy, že bylo proti ní zahájeno trestní stíhání. Rozvojové aktivity musela žalobkyně odložit z důvodu nedostatku finančních prostředků. Dodnes se žalobkyně potýká s tím, že její konkurenti se snaží přetáhnout její zákazníky k sobě s odkazem na její dřívější trestní stíhání. Vypověděl, že neví, kolik finančních prostředků žalobkyně bylo zajištěno. Podařilo se jí získat dalšího velkého klienta – společnost Samsung. K dotazu žalované uvedl, že v roce 2019 měla žalobkyně do svého systému zahrnuto asi 1 600 výrobců, dnes jich má kolem 1 700.
12. **Ohledně nároku na nemajetkovou újmu 400 000 Kč za nezákonné rozhodnutí (usnesení o zahájení trestního stíhání)** soud I. stupně žalobu zamítl, když odpovídajícím zadostiučiněním je konstatování porušení práva a omluvu žalované, jež se žalobkyni již za strany žalované dostalo.
13. Ohledně tohoto nároku nebylo žádným z účastníků řízení podáno odvolání.
14. **Ohledně nároku na nemajetkovou újmu 100 000 Kč za nezákonné rozhodnutí (usnesení o zajištění majetku)** shledal soud I. stupně tento částečně důvodným.
15. Mezi účastníky bylo nesporným, že žalobkyni byly zajištěny bankovní účty vedené u ČSOB, u Raiffeisenbank a nemovitosti. Z usnesení Vrchního soudu v Olomouci č. j. [redacted] je zřejmé, že zajištěním peněžních prostředků a nemovitostí nebyl naplněn smysl trestního řádu, tedy zákona, jednalo se o **rozhodnutí nezákonné**. **Nezákonným rozhodnutím je usnesení PČR NCOZ, SKPV, expozitura Ostrava z 25. 3. 2019 č. j. [redacted]**

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Beránková.

16. Soud I. stupně použil jako porovnávací případ věc vedenou u Městského soudu v Praze pod sp. zn. [REDAKCE]. Odvolací soud jako zásadní pro poskytnutí zadostiučinění shledal právě okolnost, že v důsledku zajištění peněžních prostředků ve značné výši (více než 200 mil. Kč) se žalobce dostal do tíživé ekonomické situace a byl nucen žádat o prodloužení splatnosti faktur. Žalobkyně v nyní projednávané věci již byla odškodněna za nezákonné rozhodnutí o zahájení trestního stíhání. Dostačujícím momentem „završujícím“ satisfakci, jíž by se žalobkyni od žalované mělo dostat, je zaplacení částky **40 000 Kč** (výrok I.). Soud I. stupně zohlednil, že v případě žalobkyně se jednalo o mnohonásobně nižší zajištěnou částku než ve srovnávacím případě a že žalobkyně se nedostala do prodlení se svými závazky. Nadto žalobkyně byla u jednání dne 28. 4. 2021 poučena dle § 118a o. s. ř., že došlo ke skutečnému zapůjčení finančních prostředků žalobkyni, nicméně žalobkyně předložila jen smlouvu o zápůjčce, ale žádná konkrétní tvrzení, natož důkazy, kdy a v jaké výši byly žalobkyni jednotlivé zápůjčky poskytnuty, soudu I. stupně nedoložila. Na druhou stranu soud I. stupně uvěřil žalobkyni, že v důsledku zajištění finančních prostředků na účtu žalobkyně vypověděla ČSOB smlouvu o účtu. Nicméně zajištění finančních prostředků mělo pro žalobkyni nízký význam z následujících důvodů. Dle předsedy představenstva (svědek B [REDAKCE]) disponovala žalobkyně nejméně dalšími 4 bankovními účty u společnosti Raiffeisenbank s finančními prostředky okolo jedné miliardy. Generální ředitel žalobkyni (svědek V [REDAKCE]) nebyl s to uvést, v jaké výši k zajištění finančních prostředků žalobkyně došlo. Vrchní soud v Olomouci rozhodl o zrušení podstatné části zajištění brzy.
17. Ve zbývající části nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 60 000 Kč soud I. stupně žalobu zamítl.
18. O náhradě nákladů řízení soud I. stupně rozhodl dle ust. § 142 odst. 3 o. s. ř., když žalobkyně byla úspěšná pouze částečně, avšak rozhodnutí o výši plnění záviselo na úvaze soudu. Náklady žalobkyně jsou zaplacený soudní poplatek 4 000 Kč a náklady za právní zastoupení. Tarifní hodnota sporu v době zahájení řízení byla 100 000 Kč, resp. 2x 50 000 Kč za jinou nemajetkovou újmu způsobenou nezákonným rozhodnutím dle § 9 odst. 4 písm. a), § 7 bod 5 a. t. (usnesení Nejvyššího soudu ČR z 29. 1. 2014, sp. zn. 30 Cdo 3378/2013). Ohledně nároku na náhradu nemajetkové újmy z nezákonného rozhodnutí o zahájení trestního stíhání byla žalobkyně úspěšná pouze částečně (soud shledal přílehlavým zadostiučiněním konstatování porušení práva a omluvu, jež se žalobkyni od žalované sice dostalo po podání žaloby) a ohledně nároku na náhradu nemajetkové újmy z nezákonného rozhodnutí o zajištění byla žalobkyně úspěšná pouze částečně, ale výše plnění závisela na úvaze soudu. Zástupce žalobkyně vykonal 5,5 úkonů právní služby á 5 100 Kč (převzetí věci, návrh ve věci samé, účast na jednání 28. 4. 2021 a 31. 5. 2021, porada 28. 5. 2021 a účast při vyhlášení rozsudku 9. 6. 2021), odměna 28 050 Kč. Režijní paušály jsou § 13 odst. 4 advokátního tarifu 1 800 Kč (6x 300 Kč). DPH je 6 269 Kč, celkem 36 119 Kč.
19. Uvedený rozsudek, a to jen ve vyhovujícím **výroku I.**, napadla včasným odvoláním žalovaná. Ohledně nároku na odškodnění dle usnesení o zajištění majetku není dán odpovědnostní titul (nezákonné rozhodnutí). Zajištění nebylo zrušeno pro nezákonnost, ale proto, že zajištění již nebylo třeba. I pokud by odpovědnostní titul existoval, nejsou důvody pro poskytnutí zadostiučinění v peněžité formě, ale maximálně konstatováním porušení práva. Na dvou účtech u Raiffeisenbank trvalo zajištění jeden měsíc, o zbylém zrušení zajištění bylo rozhodnuto již 13. 9. 2019 a 5. 11. 2019, tedy v přiměřené době. Navíc žalobkyně, jak vyplynulo z výpovědi svědků, disponovala finančními prostředky v řádu 1 miliardy Kč a svědci ani nevěděli, jak vysoké finanční prostředky byly zajištěny. Z tohoto důvodu je tvrzení o nutnosti zápůjčky účelové a nevěrohodné. Nesprávně bylo rozhodnuto o nákladech řízení. I u nemajetkové újmy měl soud I. stupně posoudit úspěšnost účastníků řízení. Úspěšnou stranou byla žalovaná.

Navrhla, aby odvolací soud změnil napadený rozsudek a zamítl žalobu na zaplacení 40 000 Kč s příslušenstvím a přiznal žalované náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

20. Žalobkyně požadovala potvrzení napadeného rozsudku jako věcně správného.
21. Odvolací soud přezkoumal napadeným rozsudek v mezích podaného odvolání (výrok I. a akcesorický výrok III. o nákladech řízení) dle § 212 a § 212a o.s.ř. a dospěl k následujícím závěrům.
22. Je nesprávná úvaha soudu I. stupně: „Žalobkyně v nyní projednávané věci již byla odškodněna za nezákonné rozhodnutí o zahájení trestního stíhání. Dostačujícím momentem završujícím satisfakci, již by se žalobkyni od žalované mělo dostat, je zaplacení částky 40 000 Kč (*za vydání nezákonného rozhodnutí o zajištění majetku* – poznámka odvolacího soudu).“
23. Odpovědnost státu za škodu z rozhodnutí o zajištění peněžních prostředků na účtu u banky nezakládá bez dalšího skutečnost, že trestní řízení, v němž bylo rozhodnutí o zajištění peněžních prostředků na účtu u banky vydáno, posléze neskončilo odsuzujícím rozsudkem. Nedojde-li k vydání odsuzujícího rozsudku, nelze z toho bez dalšího dovozovat nesprávnost postupu orgánů činných v trestním řízení ani nezákonnost rozhodnutí vydaných po zahájení trestního stíhání. (viz rozsudek NS ČR ze dne 24. 6. 2015, sp. zn. **30 Cdo 3310/2013**).
24. Na poskytnutí zadostiučinění za vydání nezákonného rozhodnutí o zajištění finančních prostředků u banky tak nemá žádný vliv okolnost, že usnesení o trestním stíhání žalobkyně bylo zrušeno, neboť předpoklady odpovědnosti státu za rozhodnutí o zajištění peněžních prostředků se posuzuje z hlediska předpokladů odpovědnosti státu (§ 8 OdpšK) zcela autonomně.
25. Dle § 8 odst. 1 věta první OdpšK nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo **pro nezákonnost zrušeno nebo změněno** příslušným orgánem. Dle odst. 2 byla-li škoda způsobena nezákonným rozhodnutím vykonatelným bez ohledu na právní moc, lze nárok uplatnit i tehdy, pokud rozhodnutí bylo zrušeno nebo změněno na základě řádného opravného prostředku.
26. Institut zajištění v trestním řízení je obvykle užíván v prvotní fázi trestního řízení a jeho účelem je i prověřit, zda došlo vůbec k trestné činnosti. Pak nelze z naplnění tohoto účelu, byť s negativním závěrem oproti původnímu předpokladu učiněnému v krátkém čase bez součinnosti majitele účtu, učinit závěr o nezákonnosti původního rozhodnutí. K takovému závěru lze dospět pouze v případě, že by původní rozhodnutí, které je vykonatelné bez ohledu na právní moc, bylo ve smyslu § 8 odst. 1 a 2 OdpšK zrušeno nebo změněno pro nezákonnost příslušným orgánem, byť na základě řádného opravného prostředku (viz rozsudek NS ČR ze dne 24. 6. 2015, sp. zn. **30 Cdo 3310/2013**). Tomuto jeho účelu odpovídá i široké oprávnění orgánů činných v trestním řízení takové zajištění na základě dalších získaných poznatků zrušit či omezit.
27. Rovněž podle rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 22. 10. 2009, sp. zn. **25 Cdo 479/2007**, publikovaného ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek jako R 100/2010, za škodu způsobenou rozhodnutím orgánu činného v trestním řízení o zajištění peněžních prostředků na účtu stát odpovídá, bylo-li rozhodnutí **pro nezákonnost zrušeno**. Nejvyšší soud přitom vycházel z obdobného skutkového stavu, když rozhodnutí o zajištění peněžních prostředků na účtu vydané podle § 79a odst. 1 tr.ř. bylo napadeno opravným prostředkem, který však nebyl projednán dříve, než příslušný orgán činný v trestním řízení (státní zástupce) zrušil zajištění peněžních prostředků na účtu s odůvodněním, že „skutečnosti zjištěné provedeným šetřením svědčí o reálném obchodním podkladu předmětné finanční transakce, takže pro účely dalšího

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Beránková.

řízení již není zajištění třeba.“ Byť závěry učiněné v R 100/2010 vycházejí z částečně odlišného znění ustanovení § 79a tr.ř., jsou jeho závěry plně aplikovatelné.

28. Naposledy uvedený právní názor podporuje i další judikatura, podle které „bylo-li rozhodnutí **zrušeno nikoliv pro nezákonnost, nýbrž proto, že pominuly důvody pro jeho vydání**, nejsou dány předpoklady odpovědnosti státu za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím“ (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 2. 2009, sp. zn. **25 Cdo 4462/2007**), resp. „soud rozhodující o žalobě na náhradu škody proti státu není oprávněn posuzovat tvrzený nesoulad nezrušeného rozhodnutí se zákonem“ (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 2. 2. 2006, sp. zn. **25 Cdo 2162/2005**).
29. Pro posouzení věci je tedy stěžejní, z jakého důvodu došlo ke zrušení zajištění, zda pro nezákonnost či proto, že pominuly důvody pro zajištění.
30. Jak již zjistil soud I. stupně, zajištění bylo provedeno usnesením PČR NCOZ, SKPV, expozitura Ostrava z 25. 3. 2019 č. j. [REDAKCE] když bylo rozhodnuto o zajištění peněžních prostředků a nemovitosti žalobkyně z důvodu § 79g odst. 1 a § 79a odst. 1 tr. ř.:
- a) na účtech vedených u ČSOB č. [REDAKCE] až do výše 6 984 640 Kč;
 - b) na účtech vedených u Raiffeisenbank (dále jen „RB“) č. [REDAKCE] až do výše 6 984 640 Kč;
 - c) pozemku p. č. [REDAKCE] zastavěná plocha a nádvoří včetně stavby: [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE] zapsané na LV č. [REDAKCE] u katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, Katastrální pracoviště [REDAKCE]
31. Proti usnesení o zajištění podala žalobkyně stížnost podáním ze dne 1. 4. 2019.
32. Zajištění účtů u ČSOB č. [REDAKCE] bylo zrušeno usnesením státního zástupce VSZ v Olomouci ze dne 24. 4. 2019, č. j. [REDAKCE] a to k žádosti žalobkyně ze dne 16. 4. 2019, neboť tohoto zajištění již není třeba, je nadbytečné.
33. Zajištění nemovitostí bylo zrušeno usnesením státního zástupce VSZ v Olomouci ze dne 24. 4. 2019, č. j. [REDAKCE] neboť tohoto zajištění již není třeba.
34. Zajištění účtů u RB č. [REDAKCE] bylo zrušeno usnesením státního zástupce VSZ v Olomouci ze dne 24. 4. 2019, č. j. [REDAKCE] a to k žádosti žalobkyně ze dne 16. 4. 2019, neboť tohoto zajištění již není třeba, je nadbytečné.
35. Ohledně účtu u RB č. [REDAKCE] byl usnesením státního zástupce VSZ v Olomouci ze dne 29. 4. 2019, č. j. [REDAKCE] změněn důvod zajištění pro výkon peněžitého trestu (dříve zajištění jako náhradní hodnota). Proti tomuto usnesení podala žalobkyně stížnost podáním ze dne 3. 5. 2019. Usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 5. 11. 2019, sp. zn. [REDAKCE] byla stížnost zamítnuta s odůvodněním, že zajištění na předmětném účtu již bylo zrušeno usnesením státního zástupce VSZ v Olomouci ze dne 13. 9. 2019, č. j. [REDAKCE] neboť pominul důvod zajištění, když trestní stíhání žalobkyně bylo dne 4. 9. 2019 zrušeno.
36. Zajištění účtu u RB [REDAKCE] bylo ke stížnosti žalobkyně ze dne 1. 4. 2019 zrušeno usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 5. 11. 2019, sp. zn. [REDAKCE] Toto usnesení je odůvodněno tak, že usnesením státního zástupce VSZ dne 4. 9. 2019 došlo ke zrušení trestního stíhání žalobkyně pro předčasnost a neodůvodněnost, resp. neúplnost skutkových zjištění policejního orgánu. S ohledem na toto rozhodnutí o zrušení trestního stíhání jsou dány

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Beránková.

zásadní, podstatné pochybnosti o existenci vyššího stupně pravděpodobnosti, že zajištěním byl naplněn smysl ustanovení § 79g tr.ř. Aktuálně tak nelze dovodit důvodnost zajištění majetku žalobkyně.

37. Z výše uvedeného je zřejmé, že s výjimkou zajištění peněžních prostředků na účtu u RB [REDAKCE] byla veškerá zajištění zrušena, jelikož pominul důvod zajištění (viz tři usnesení státního zástupce VSZ v Olomouci ze dne 24. 4. 2019 a jedno usnesení ze dne 13. 9. 2019, dvě usnesení vydána k žádosti, nikoliv stížnosti, žalobkyně). **Nedošlo tedy ke zrušení zajištění pro nezákonnost.** Za škodu způsobenou rozhodnutím orgánu činného v trestním řízení o zajištění majetku tak stát ve smyslu § 8 odst. 1 věta první OdpŠk neodpovídá (viz již výše zmíněná rozhodnutí NS sp. zn. 25 Cdo 479/2007 a 25 Cdo 4462/2007).
38. Pouze u zajištění peněžních prostředků na účtu u RB [REDAKCE] je dán **odpovědností titul dle § 8 odst. 1 věta první Odpšk.** Toto zajištění bylo zrušeno pro nezákonnost. Jak vyplývá z odůvodnění usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 5. 11. 2019, sp. zn. [REDAKCE] nebyly dány důvody zajištění dle § 79g tr.ř., neboť samotné trestní stíhání bylo zahájeno na základě neúplných skutkových zjištění policejního orgánu.
39. Podle § 31a odst. 1 bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 citovaného ustanovení zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo.
40. Dle rozsudku NS ze dne 16. 9. 2015, sp. zn. **30 Cdo 1747/2014**, je nesprávná úvaha, že sama existence rozhodnutí, které bylo pro nezákonnost zrušeno, zakládá vyvrátitelnou domněnku, že jím byla dotčené osobě způsobena imateriální újma. Naopak, v řízení **je na žalobci, aby** spolu s odpovědnostním titulem (např. rozhodnutím zrušeným pro nezákonnost) tvrdil a prokazoval i existenci skutečností, které lze právně kvalifikovat jako porušení konkrétního práva žalobce (např. práva na rodinný život), a **vznik nemajetkové újmy** (představované např. úzkostí, nepohodlím, nejistotou) vzniklé v příčinné souvislosti s danými skutečnostmi. Teprve dojde-li soud po provedeném dokazování k závěru, že odpovědnostním titulem byla porušena konkrétní práva žalobce a že v důsledku toho vznikla žalobci nemajetková újma, může se zabývat otázkami formy a případné výše zadostiučinění podle § 31a odst. 1 a 2 OdpŠk.
41. V projednávané věci tedy nejde o vyvrátitelnou domněnku vzniku nemajetkové újmy, jako je tomu u nepřiměřeně dlouhého řízení. Tedy je nutno vznik nemajetkové újmy tvrdit a prokázat, stejně tak jako její intenzitu odůvodňující poskytnutí konkrétní formy zadostiučinění.
42. Je tedy třeba posoudit, zda vydáním nezákonného usnesení o zajištění finančních prostředků žalobkyně na účtu u [REDAKCE] byla žalobkyně způsobena nemajetková újma, a to v příčinné souvislosti s vydáním tohoto nezákonného rozhodnutí, a pokud ano, jaké jí náleží zadostiučinění.
43. Žalobkyně zásadně tvrdí, že zajištěním jejích finančních prostředků byla paralyzována její ekonomická činnost, na svůj provoz si musela půjčit a v důsledku zajištění účtů jí ČSOB zrušila další účty.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Beránková.

44. Dle názoru odvolacího soudu žalobkyni **žádná nemajetková újma nevnikla**. Zajištění finančních prostředků jen na jednom z mnoha účtů žalobkyně pro ni nemělo podstatný význam. Žalobkyně měla více bankovních účtů se zůstatky kolem 1 miliardy korun (*výpověď D [redacted] B [redacted] předsedy představenstva*). Žalobkyně ani netvrdila, že by se dostala do prodlení s plněním svých závazků (*Dle svědka D [redacted] B [redacted] žalobkyně platila své závazky včas*). Ani po poučení soudem I. stupně dle § 118a o.s.ř. žalobkyně neprokázala, že jí byly reálně vyplaceny peníze ze smlouvy o zápůjčce ze dne 29. 3. 2019 (*Dle svědka D [redacted] B [redacted] se jednalo a jakýsi kontokorent, peníze nebyly nikdy převedeny na účty samotné žalobkyně*). Generální ředitel žalobkyně ani nevěděl, kolik peněz bylo žalobkyni zajištěno (*výpověď svědka D [redacted] V [redacted]*).
45. Pokud žalobkyně tvrdí, že jí v důsledku rozhodnutí o zajištění majetku zrušila ČSOB další účty, není tato okolnost v příčinné souvislosti s vydáním nezákonného rozhodnutí o zajištění finančních prostředků na účtu č. [redacted] u RB. Jde o dva rozdílné bankovní domy.
46. Na základě uvedeného postupoval odvolací soud dle § 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř. a změnil vyhovující výrok I. napadeného rozsudku tak, že se žaloba na zaplacení 40 000 Kč zamítá. Usnesení policejního orgánu ze dne 25. 3. 2019 o zajištění není s výjimkou rozhodnutí o zajištění finančních prostředků na účtu u RB [redacted] nezákonným rozhodnutím dle § 8 odst. 1 Odpšk. Ohledně nezákonného zajištění peněžních prostředků na účtu u RB [redacted] [redacted] pak žalobkyni žádná nemateriální újma nevznikla.
47. O nákladech řízení před soudem I. stupně bylo rozhodnuto dle § 224 odst. 2 a § 142 odst. 2 o.s.ř. Žalobkyně byla sice úspěšná ohledně nároku na zadostiučinění za nemajetkovou újmu za nezákonné trestní stíhání, když se jí dostalo konstatování porušení práva ve stanovisku žalované vydaném po zahájení řízení, nicméně byla neúspěšná ohledně nároku na zadostiučinění za nemajetkovou újmu za nezákonné rozhodnutí o zajištění majetku.
48. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř. V odvolacím řízení byla plně úspěšná žalovaná. Její náklady jsou jí požadované dvě paušální náhrady za odvolání a účast u jednání odvolacího soudu (2x 300 Kč) dle vyhlášky č. 254/2015 Sb.
49. Přezkumnou činností odvolacího soudu zůstal nedotčen zamítavý výrok II. rozsudku soudu I. stupně, neboť proti němu nebylo podáno odvolání.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR v Brně prostřednictvím soudu I. stupně, jestliže Nejvyšší soud ČR posoudí dovolání jako přípustné. Dovolání je přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí (výjimky stanoví § 238 a § 238a o.s.ř.), jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně, anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Praha 28. ledna 2022

JUDr. Jana Šrédlová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Beránková.